

CLAEYS BOUUAERT, Maurice, priester-jezuïet (Gent 8 april 1882 - Brussel 8 juni 1956).

Als „primus perpetuus” voltooide hij zijn humaniorastudies aan het St.-Barbara-college te Gent, trad in september 1899 in de jezuïetenorde en doctoreerde in de klassieke letteren aan de Leuvense universiteit (1908). Al behoorde hij tot een franstalige familie, zijn doctoraatsthesis over „Tacitus als kunstenaar en geschiedschrijver” publiceerde hij in het Nederlands, iets ongehoords in die jaren. Hij werd twee dagen vóór het uitbreken van de oorlog in augustus 1914 tot priester gewijd en was van 1917 tot '25 leraar aan het St.-Barbara-college. Bij zijn priesterapostolaat onder de geestelijken was hij o.m. de geestelijke leidsman van de priester Edward Poppe. Hoewel eerder intellectualistisch georiënteerd, was hij tegelijk tevens met de stoffelijke en morele nood van de meest behoeftigen begaan. Van 1944 af tot aan zijn dood woonde hij te Brussel, waar hij bij het gerecht en de gevangenisdirectie steeds onverschrokken optrad als de nooit-wijkende verdediger van honderden personen en gezinnen die door de repressie getroffen waren.

JOZEF JAGENEAU